

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/202/2019
Identifikačné číslo spisu:	8113218935
Dátum vydania rozhodnutia:	29.07.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Ľalík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:8113218935.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu C.. Ľ.H. T., bývajúceho v P., R.. T.. F. XX, zastúpeného JUDr. Vierošlavou Bednárovou, advokátkou v Prešove, Slovenská 69, proti žalovaným 1/ C.. U. M., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 2/ P. M., bývajúcemu v P.D., R.. T.. F. XX, 3/ U. U., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 4/ Bytovému družstvu Prešov, so sídlom v Prešove, Bajkalská 32, IČO: 00 173 665, 5/ U. F., bývajúcemu v E. O. X. XX, 6/ C. Věčkovéj, bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 7/ O. U., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 8/ K. G., bývajúcej v P., N. XXXX/X, 9/ Š. V., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 10/ Ľ. V., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 11/ L. G., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 12/ B. G., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 13/ I. P., bývajúcemu v P., L. X, 14/ W. P., bývajúcej v P.D., L. X, 15/ U. B.X., bývajúcemu v P., U. V. XXXX/X, 16/ U. M., bývajúcemu v P., R.. T.. F. 36, 17/ Ľ. M., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 18/ R. Š., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 19/ K. Š., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 20/ V. Š., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 21/ W. B., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 22/ L. B., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 23/ Ľ. B.W., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 24/ Y. B., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 25/ V. B., bývajúcej v P., R.. T.. F. 36, 26/ X. Š., bývajúcej v P.D., R.. T.. F. XX, 27/ X. U., bývajúcemu v P., R.. T.. F. X6, 28/ B. P., bývajúcej v P., Y. X, 29/ U. V., bývajúcemu v P., L. XX, 30/ U. K., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 31/ U. P., bývajúcemu v P.D., R.. T.. F. XX, 32/ L. P., bývajúcej v P.D., R.. T.. F. XX, 34/ Y. N., bývajúcej v P.D., R.. T.. F. XX, 35/ U. P., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 36/ K. P., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 37/ C.. R. P., bývajúcemu v P., T. X0, 38/ Y. P., bývajúcej v P., T. XX, 39/ C.. P. F.vi, bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 40/ V. R. F., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 41/ F. M., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 43/ U. M., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 44/ U. L., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 45/ U. L., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 46/ L. G., bývajúcemu v P.D., R.. T.. F. XX, 47/ U. G., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 48/ L. Z., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 49/ Ľ. Z., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 50/ Y. Ď., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 51/ W. Ď., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 52/ F. Š., bývajúcemu vo X. Š., P.. D.. B. X, 53/ Š. G., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 54/ B. G., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 55/ T. E.D., bývajúcemu v P.D., R.. T.. F. XX, 56/ U. E., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 57/ D. R., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 58/ U.. X. Y., bývajúcemu v P.D., R.. T.. F. XX, 59/ U.. U. Y., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 60/ L. G., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 61/ B. G.W., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 62a/ U.. F. M., bývajúcemu v P., X. X, 62b/ U. Š., bývajúcej v P., P. X, 63/ R. M.W., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 64/ U. Ž., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 65/ U. Ž., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 66/ P. X., bývajúcemu v P.D., R.. T.. F. XX, 67/ E. M., bývajúcemu v P.D., R.. T.. F. XX, 68/ W. M., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 69/ X. V., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 70/ U. V., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 71/ R. M., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 72/ E. V., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 73/ E. V., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 74/ L. L., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 75/ O. L., bývajúcej v P.D., R.. T.. F. XX, 76/ R. N., bývajúcemu v G. P. O. XXX, 77/ U. N.W., bývajúcej v G. P. O. XXX, 78/ U.. U. E., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 79/ X. Z., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 80/ U. Z., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 81/ X. Š., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 82/ Y. Š., bývajúcej v P.D., R.. T.. F. XX, 83/ C.. L. M., bývajúcemu v P.D., R.. T.. F. XX, 84/ Y.. C.. L.

V., bývajúcemu v P., M. V. XXXX/X, 85/ U. F., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 86/ Y. U., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 87/ I.D. Č., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 88/ U.. X. Č., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 89/ P. M.D., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 90/ P. V.D., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 91/ R. V.W., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 92/ P. Y., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 93/ L. Y., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 94/ C.. L. V., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 95/ C. V., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 96/ Y. B.W., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 97/ R. G., bývajúcej v P., 98/ T. I., bývajúcej v P., W. XXXX/X, 100/ R. P., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 101/ U. P., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 102/ L. L., bývajúcemu v P.D., R.. T.. F. XX, 103a/ U. L., bývajúcemu v P., P. O. X, 103b/ U. L., bývajúcej v B.-D.-Z., I. R., XX V. F., F. M. X. V. R. F. Írska, 103c/ V.. U. X., bývajúcej v P., U. XX, 104/ U. P.ej, bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 105/ W. M.W., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 106/ G. E., bývajúcemu v P.D., R.. T.. F. XX, 107/ B. E., bývajúcemu v P.D., R.. T.. F. XX, 108/ E. X., bývajúcemu v B., U. XX, 109/ U. X., bývajúcej v B., U. XX, 110/ C.. Y. F., bývajúcemu v P., W. XX, 111/ C. F., bývajúcej v P., I. X, 112/ C.. U. Y., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 113/ U.. U. Y., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 114/ L. V., bývajúcemu v P.D., R.. T.. F. XX, 115/ U. V., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 116/ C.. L. U., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 117/ U. U., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 118/ L. V., bývajúcemu v P.D., R.. T.. F. XX, 119/ U. V., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 120/ U.. M. V., bývajúcemu v P., L. X, zastúpenému otcom P. V., bývajúcim v P., R.. T.. F. XX, 121/ U. V., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, 122/ P. V., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 123/ I. L., bývajúcemu v P., R.. T.. F. XX, 124/ Y. L., bývajúcej v P., R.. T.. F. XX, žalovaní zastúpení JUDr. Danielom Boľanovským, advokátom v Prešove, Slovenská 69, o určenie neplatnosti hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov a uplatnenie práva prehlasovaného vlastníka, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 12 C 166/2013, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 2. mája 2019 sp. zn. 21 Co 10/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaní majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov v poradí druhým rozsudkom z 24. októbra 2017 č. k. 12 C 166/2013-515 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal určenia neplatnosti hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na ul. R.. T.. F. XX - XX v P., ktoré bolo vykonané v dňoch 4. - 6. júna 2013, o návrhu na vykonanie dobrovoľnej dražby žalobcovho bytu č. XX, nachádzajúceho sa na 7. poschodí bytového domu, vchod č. XX, spolu s príslušným spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu, zapísaného na LV č. XXXXX pre kat. úz. P., a rozhodol, že žalovaní majú proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že námietky žalobcu proti uvedenému hlasovaniu sú neopodstatnené, pretože z vykonaného dokazovania vyplynulo, že predmetné písomné hlasovanie bolo vyhlásené, oznámené a vykonané zákonným spôsobom a zúčastnila sa ho nadpolovičná väčšina všetkých vlastníkov, pričom okrem jedného všetci hlasovali za návrh. Pokiaľ išlo o posúdenie proporcionality medzi výškou dlhu žalobcu na úhradách spojených s užívaním bytu (vyčíslený k 30. aprílu 2013 v sume 4.477,22 eur s úrokom z omeškania v sume 3.730,- eur) a hodnotou bytu, ktorý na základe výsledku hlasovania sa mal stať predmetom dražby, uviedol, že vzhľadom na nezaplatenie žiadnej mesačnej úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu od februára 2011, ktoré navyše v plnej miere požíva, a na to, že je dlhodobo nezamestnaný a jeho majetok (ktorým je len predmetný byt) je vysoko predĺžený a zaťažený rádovo 30 prebiehajúcimi exekúciami, je ochrana práv a právom chránených záujmov ostatných (spolu)vlastníkov v bytovom

dome realizovaná zamýšľaným vykonaním dobrovoľnej dražby bytu žalobcu primeraná.

2. Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobcu rozsudkom z 2. mája 2019 sp. zn. 21 Co 10/2018 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a vo výroku o trovách konania ho zmenil tak, že stranám sporu náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie nepriznal; zároveň rozhodol, že stranám nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania. Konštatoval, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré považoval za dostatočné a presvedčivé, sa v celom rozsahu stotožnil. Odvolacie námietky žalobcu vyhodnotil ako nedôvodné a dodal, že z vykonaných dôkazov vyplýva, že spôsob a forma hlasovania prebehla v súlade so zákonom, pričom neboli zistené žiadne jeho porušenia v prípade zisťovania výsledku hlasovania a jeho oznámenia obvyklým spôsobom v bytovom dome. K posúdeniu proporcionality zásahu do práva žalobcu na obydlie uviedol, že vo vzťahu k uplatnenej pohľadávke by vykonanie dobrovoľnej dražby ako formy realizácie záložného práva v prospech ostatných vlastníkov v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov nebolo zjavne neprimerané, a to tiež z ohľadom na majetkové a zárodkové pomery žalobcu, ktoré nijakým spôsobom nedávajú rozumný predpoklad toho, že by žalobca bol schopný vyrovnať dlh iným spôsobom ako touto navrhovanou formou.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktorého prípustnosť a opodstatnenosť vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. Namietal, že nesprávnym procesným postupom súdov oboch nižších inštancií došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces tým, že nevykonali navrhnuté dôkazy, a preto dospeli k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnemu právnenému záveru. Podľa jeho názoru vykonané dôkazy nenasvedčujú, že by sa hlasovanie uskutočnilo v súlade so zákonom a pri rešpektovaní jeho práva na obydlie. V konaní nebolo preukázané, že by oznámenie o hlasovaní bolo vyvesené na obvyklom mieste v dome tak, aby sa mohlo dostať do sféry jeho dispozície, a že by bolo vyvesené nepretržite po primeraný čas na oboznámenie sa s ním. Ďalej vytýkal, že spôsob hlasovania a zisťovanie jeho výsledku zvyšuje pochybnosť o jeho platnosti, pretože v tak závažnej otázke, ako je dražba bytu vlastníka, hromadné hlasovanie nie je možné a pri zisťovaní výsledkov hlasovania nebola dodržaná prítomnosť ďalších dvoch vlastníkov ako overovateľov. Napokon uviedol, že súdy sa nedostatočne vysporiadali s otázkou primeranosti dražby, pretože dlh v čase vykonania hlasovania vo výške 4.477,22 eur bol schopný uspokojiť aj iným spôsobom ako prostredníctvom dražby bytu, a vôbec sa nevenovali výške jeho pohľadávky voči bytovému družstvu súvisiacej so zatekaním a opravou strechy a s námietkou, že úhrady za plnenia, ktoré mal platiť, boli neprimerane vysoké. Navrhol, aby dovolací súd rozhodnutia oboch súdov nižších inštancií zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne aby rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie.

4. Žalovaní vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedli, že podľa ich názoru sa súdy vysporiadali so všetkými podstatnými skutočnosťami a vykonanými dôkazmi, ktoré správne vyhodnotili a na ich základe vec správne rozhodli. Dovolacie námietky žalobcu považovali za neopodstatnené. Navrhli, aby dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) skúmal, či sú dané procesné predpoklady pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu treba ako procesne neprípustné odmietnuť (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

6. Žalobca vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p., podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Porušenie práva na spravodlivý (riadny) proces nie je však možné vykladať tak, že by sa dovolateľovi garantoval úspech v konaní, či sa zaručovalo právo na rozhodnutie zodpovedajúce jeho predstavám (I. ÚS 50/04). Okolnosť, že dovolateľ so závermi či názormi odvolacieho súdu nesúhlasí, nemôže sama osebe založiť dôvodnosť dovolania.

8. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 C.s.p. nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil chyby vymenovanej v tomto ustanovení, ale rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

9. V danom prípade žalobca namietal viaceré nedostatky v procese zisťovania a hodnotenia skutkového stavu. Tvrdil, že súdy oboch nižších inšancií zistili skutkový stav jednak neúplne, pretože nevykonali všetky jeho návrhy na vykonanie alebo doplnenie dokazovania (výsluch všetkých účastníkov hlasovania a ďalších navrhovaných svedkov - neprítomných alebo opomenutých vlastníkov), a jednak nesprávne, pretože z vykonaných dôkazov dospeli k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď pokladali za preukázané také skutočnosti, o ktorých pravdivosti naďalej pretrvávali dôvodné pochybnosti (t. j. či bolo konanie hlasovania riadne oznámené v bytovom dome na mieste obvyklom a nepretržite vyvesené po primeraný čas na oboznámenie s termínom a predmetom hlasovania a či priebeh hlasovania prebehol v súlade so zákonom, ak pri samotnom hlasovaní a pri zisťovaní jeho výsledkov neboli vždy prítomní aj ďalší dvaja vlastníci ako overovatelia).

10. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že súdy po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo že boli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04). Dovolací súd v rozhodovanom spore však nezistil, že by postupom súdov oboch nižších inšancií došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces uvedeným spôsobom, ani že zistenie skutkového stavu by bolo *prima facie* natoľko chybné (svojvoľné), že by k nemu súd pri rešpektovaní základných zásad hodnotenia vykonaných dôkazov nemohol nikdy dospieť (porov. I. ÚS 6/2018), a ani že prijaté právne závery by boli v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami, resp. že by z nich v žiadnej možnej interpretácii súdneho rozhodnutia nevyplyvali (porov. I. ÚS 243/07).

11. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že súdy mali preukázané, resp. počas konania vyšlo v dostatočnej miere najavo, že oznámenie o konaní predmetného hlasovania bolo v dostatočnom predstihu vyvesené vo vchode na nástenkách na to zriadených, čo aj podľa názoru dovolacieho súdu možno považovať za miesto obvyklé na oznamovanie informácií v bytovom dome. Z tohto dôvodu nie je namieste výhrada žalobcu, že vlastníci si v zmluve o výkone správy nedohodli obvyklý spôsob oznamovania informácií. Už samotný význam slova „obvyklý“ naznačuje, že nepôjde len o miesto vopred určené (dohodnuté, stanovené), ale aj o akékoľvek bežne prístupné miesto v spoločných častiach domu, kde sa obyčajne zvyknú takéto informácie oznamovať a kde možno dôvodne očakávať, že takéto informácie budú oznamované. Preto ak obvyklé miesto pre oznamovanie informácií v bytovom dome nebolo výslovne upravené v zmluve o spoločenstve alebo zmluve o výkone správy, treba zaň považovať i také miesto, kde sa v bytovom dome spontánne vytvorila prax (kde sa v bytovom dome zaužívalo) zvyčajne informácie takéhoto druhu oznamovať. Samotná okolnosť, že ten-ktorý vlastník sa s takýmto spôsobom zverejnenou informáciou neoboznámil, nemôže mať za následok to, že táto informácia nebola riadne oznámená alebo že konkrétny vlastník nebol o predmetnej informácii riadne upovedomený.

12. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že súdy oboch nižších inštancií sa riadne zaoberali aj námietkou žalobcu, či spôsob konania hlasovania, jeho samotný priebeh a zisťovanie jeho výsledkov bol v súlade so zákonom. Uvedli, prečo spôsob, akým boli vyhotovené a upravené hlasovacie lístky a akým hlasovanie prebehlo (ktorý navyše je zákonom o vlastníctve bytov a nebytových priestorov upravený len rámcovo), nepovažovali za rozporný so zákonom a na základe akých úvah dospeli k záveru, že v konaní nebolo preukázané, že by spôsob úpravy hlasovacích lístkov jednotlivými hlasujúcimi vlastníkami (t. j. vyjadrenie, či konkrétny vlastník súhlasí alebo nesúhlasí so schvaľovaným návrhom) nezodpovedal ich skutočnej vôli. Z ich rozhodnutí je tiež zrejmé, že z ustanovenia § 14 ods. 6 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení účinnom v čase predmetného hlasovania výslovne nevyplývala povinná súčasná prítomnosť dvoch overovateľov pri priebehu hlasovania, ak nešlo o hlasovanie o otázkach predpokladaných v ustanovení § 14 ods. 3 tohto zákona (t. j. o úvere a o zabezpečení úveru, o zmluve o vstavbe alebo nadstavbe bytov alebo nebytových priestorov v dome, alebo o zmene formy výkonu správy), a že povinnosť organizátora hlasovania zistiť výsledok hlasovania za účasti ďalších dvoch vlastníkov nemožno vykladať tak, že by si organizátor (alebo aj overovateľ) nemohol aj sám prepočítať odovzdané hlasy a výsledok hlasovania skontrolovať pred tým, než zápisnicu o písomnom hlasovaní spolu (t. j. za účasti) s týmito ďalšími dvomi vlastníkami podpíše (porov. body 19 až 21 rozsudku odvolacieho súdu). Uvedené závery súdov oboch nižších inštancií sa podľa názoru dovolacieho súdu nejavia ako svojvoľné, ústavne neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu aplikovaných právnych noriem.

13. So zreteľom na uvedené dovolací súd zastáva názor, že žalobca neopodstatnene vytýka súdom, že by skutkové zistenia boli v extrémnom rozpore s vykonanými dôkazmi a právne závery v extrémnom nesúlade so zisteným skutkovým stavom alebo že by konanie bolo postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní. Samotná skutočnosť, že dovolateľ so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutí súdov oboch nižších inštancií nesúhlasí a nestotožňuje sa s nimi, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (I. ÚS 188/06), a tým k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C.s.p., pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bola procesná strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

14.1. Pokiaľ žalobca súdom oboch nižších inštancií vytýkal, že nevykonali všetky ním navrhnuté dôkazy, dovolací súd uvádza, že kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou strán sporu, len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná (porov. § 185 ods. 1 C.s.p.). Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci súdu korigovať návrhy strán na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. V prípade, že súd odmietne vykonať určitý účastníkom navrhovaný dôkaz, je jeho zákonnou povinnosťou v odôvodnení rozhodnutia uviesť, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy (§ 220 ods. 2 C.s.p.) (I. ÚS 350/08).

14.2. K záveru o porušení práv žalobcu ale nemôže sama osebe viesť skutočnosť, že odvolací súd neakceptoval ním predložené návrhy na vykonanie dokazovania (resp. doplnenia dokazovania). Aj z ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že zásah do základného práva na súdnu ochranu či práva na spravodlivé súdne konanie by v tejto súvislosti bolo možné konštatovať len vtedy, ak by záver všeobecného súdu o nevykonaní účastníkom navrhovaného dôkazu bol zjavne neodôvodnený, chýbala by mu predchádzajúca racionálna úvaha konajúceho súdu vychádzajúca z priebehu konania a stavu dokazovania v jeho rámci, či vtedy, ak by nevykonaním navrhnutého dôkazu bol účastník postavený do podstatne nevýhodnejšej pozície ako druhá strana v konaní (I. ÚS 350/08).

14.3. Podľa názoru dovolacieho súdu ale o tento prípad v prejednávanej veci nešlo. Súdy oboch nižších inštancií v odôvodnení svojich rozhodnutí uviedli, prečo nepovažovali za potrebné vykonať ďalšie

žalobcom navrhnuté dôkazy (porov. bod 67 rozsudku súdu prvej inštancie a body 22 až 25 rozsudku odvolacieho súdu), pričom dovolací súd považuje toto zdôvodnenie za primerané a plne sa stotožňuje s tým, že vo vzťahu k rozhodujúcim skutočnostiam pre meritórne rozhodnutie vykonanie týchto dôkazov nebolo potrebné, pretože sa týkali overenia skutočností, ktoré už boli dostatočným spôsobom preukázané v konaní vykonanými listinnými dôkazmi.

15. K námietke žalobcu, že odvolací súd relevantne neposúdil všetky namietané odvolacie dôvody, je potrebné uviesť, že takéto vymedzenie nesprávnosti (vady) nezodpovedá spôsobu vymedzenia v zmysle § 431 ods. 2 C.s.p. V danom prípade bolo potrebné konkrétne uviesť, s ktorým z namietaných odvolacích dôvodov sa podľa názoru žalobcu odvolací súd nedostatočne vysporiadal a v čom tento nedostatok spočíval. Bez takéhoto zákona zodpovedajúceho spôsobu vymedzenia nie je možné uvedenú dovoláciu námietku náležite preskúmať a vyhodnotiť.

16.1. Žalobca ďalej namietal, že súdy v konaní neskúmali jeho ďalší hnuiteľný majetok, ktorý by bol postačujúci na splnenie dlhu na úhradách za plnenia spojených s užívaním bytu, a v dôsledku toho nesprávne posúdili proporcionalitu zásahu do jeho práva na obydlie. Táto jeho námietka je ale zjavne nenáležitá. Súd posúdenie proporcionality zásahu do práva niektorej z procesných strán uskutočňuje na základe zisteného skutkového stavu. Za rozsah skutkového stavu, v akom bude zisťovaný, sú procesne zodpovedné strany, ktoré majú povinnosť tvrdenia (tvrdiť určité pre vec relevantné skutočnosti) a dôkaznú povinnosť (čiže tvrdené skutočnosti preukázať dôkazmi). Pri posúdení proporcionality zásahu v danom prípade bolo procesnou povinnosťou žalovaných tvrdiť a preukázať, že majetkové a zárobné pomery žalobcu reálne neumožňujú splnenie dlhu na úhradách za platby spojené s užívaním bytu iným spôsobom ako vykonaním zákonného záložného práva k bytu dlžníka (žalobcu) prostredníctvom dobrovoľnej dražby, a procesnou povinnosťou žalobcu tvrdiť a preukazovať, že splnenie tohto dlhu (a teda oprávnený záujem ostatných vlastníkov) je reálne schopný uskutočniť aj iným spôsobom, teda z iného svojho majetku či príjmu. Z tohto dôvodu nie súd, ale žalobcu v konaní zaťažovalo bremeno tvrdiť a preukazovať, aký ďalší hnuiteľný či nehnuteľný majetok vlastní, aké iné majetkové práva mu patria, alebo či mu svedčí nárok na iný pravidelný príjem a v akej výške ho možno očakávať, ktorý by postačoval na úhradu dlhu. Pokiaľ túto povinnosť žalobca zanedbal alebo nespĺnil, znamená to, že neunesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, čo má za následok procesný neúspech v spore, resp. pre daný prípad negatívny výsledok pri posudzovaní proporcionality predmetného zásahu.

16.2. V prejednávanej veci pri posudzovaní proporcionality žalobca žiadnym spôsobom nešpecifikoval, aký hnuiteľný či iný majetok vlastní, z ktorého by bolo možné efektívne uspokojiť pohľadávku ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov, a pokiaľ aj tvrdil, že sám má voči nim pohľadávku na náhradu škody spôsobenú zatekajúcou strechou bytového domu, výšku tejto náhrady nevyčísľil ani žiadnym vierohodným spôsobom nepreukazoval. V tomto zmysle platí idem est non esse aut non probari (čo nie je dokázané, je to isté, akoby nebolo). Naproti tomu žalovaní v konaní preukázali výšku dlhu žalobcu na úhradách za platby spojené s užívaním bytu, ktorý bol mesiac pred konaním predmetného hlasovania v sume 4.477,22 eur a na úrokoch z omeškania v sume 3.730,- eur, a tiež majetkovú situáciu a zárobné pomery žalobcu, ktoré nedávajú predpoklad reálneho uspokojenia ich pohľadávky. Za takýchto okolností záver, že zásah do práva žalobcu na obydlie spočívajúci vo vykonaní dobrovoľnej dražby bytu je primeraný, možno považovať za odôvodnený a právne udržateľný.

16.3. Na uvedenom nemôže nič zmeniť ani skutočnosť, že uvedená pohľadávka ostatných vlastníkov nebola judikovaná (t. j. súdom priznaná), pretože nárok na jej plnenie nevzniká na základe súdneho rozhodnutia (nezakladá súdne rozhodnutie), ale už samotným omeškaním s plnením jednotlivých úhrad. Súdný výrok o uložení povinnosti žalobcovi dlh zaplatiť by nebol výrokom konštitutívnym, ale len deklaratórnym, teda by len potvrdzoval skutočnosť, ktorá je už v čase prítomná. Z toho vyplýva, že nebolo potrebné preukázať prisúdenie pohľadávky žalovaným súdom, ale preukázať, že táto pohľadávka skutočne vznikla a v akej výške, čo sa žalovaným prostredníctvom listinných dôkazov úspešne podarilo.

17.1. Napokon dovolací súd považuje za potrebné ešte dodať, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený

prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

17.2. Inými slovami, na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú teda povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 C.s.p. viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porov. I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p., avšak ako už dovolací súd vyššie uviedol, tieto vady v prejednávanej veci nezistil.

17.3. Pokiaľ žalobca v súvislosti s vadou v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. vytýkal rozhodnutiam súdov oboch nižších inštancií aj nesprávne právne posúdenie veci, dovolací súd uvádza, že nesprávne právne posúdenie veci nezakladá procesnú vadu zmätočnosti (R 24/2017). Vada nesprávneho právneho posúdenia veci je osobitným dovolacím dôvodom, ktorý je potrebné vymedziť spôsobom uvedeným v § 432 ods. 1 a 2 C.s.p. v spojení s § 421 ods. 1 písm. a/, b/ alebo c/ C.s.p. Aj keby podľa obsahu dovolania žalobcu niektoré jeho výhrady (námietky) smerovali k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, žalobca tento dôvod nevymedzil vyššie uvedeným zákonom predpokladaným spôsobom, a preto tieto jeho výhrady nemôžu byť spôsobilé založiť prípustnosť dovolania.

18. So zreteľom na uvedené dovolací súd uzatvára, že žalobca neopodstatnene namieta, že nesprávnym procesným postupom súdov došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Prípustnosť jej dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. teda nevyplyva, a preto ho dovolací súd ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, podľa § 447 písm. c/ C.s.p. odmietol.

19. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C.s.p.). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalovaných rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.